ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 22/06/2018

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ, ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ, ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΥΡΙΖΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

Όπως βλέπετε, τα στοιχήματα είναι για να υλοποιούνται, όταν κερδίζονται. Έχω μία δυσκολία, είναι αλήθεια, αλλά θα το συνηθίσω.

Είναι μία σημαντική ημέρα σήμερα. Είναι μία σημαντική ημέρα σήμερα για όλους μας και θέλω να ευχαριστήσω όλους και όλες σας, τα μέλη των κοινοβουλευτικών ομάδων του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., των ΑΝ.ΕΛ, τα μέλη της κυβέρνησης και όλους όσοι βρίσκεστε σήμερα εδώ, σε έναν ιστορικό χώρο, στον αίθριο του Ζαππείου.

Σήμερα είναι μία σημαντική ημέρα για όλους μας, μία μέρα που ανήκει και θέλω να το πω αυτό από την αρχή, ανήκει πρωτίστως σε εκείνους που οκτώ χρόνια τώρα χτυπήθηκαν βάναυσα από αυτή την κρίση.

Σε εκείνους που είδαν τους κόπους μιας ζωής να καταστρέφονται. Που σήκωσαν στην πλάτη τους ολόκληρη τη χώρα. Πρωτίστως με αυτούς θέλουμε να κουβεντιάσουμε ήσυχα κι απλά, σε αυτούς να απευθυνθούμε, να δώσουμε ελπίδα και χαρά, μ' αυτούς να χαμογελάσουμε μαζί. Και σ' αυτούς πρώτα-πρώτα θέλουμε σήμερα να πούμε ότι:

Μετά τις χθεσινές αποφάσεις για το ελληνικό χρέος, η χώρα μας γυρίζει οριστικά σελίδα και περνά σε μια νέα περίοδο, όπου τη θέση της λιτότητας θα παίρνει κάθε μέρα και περισσότερο η κοινωνική δικαιοσύνη.

Τη θέση της επιβολής θα παίρνει κάθε μέρα και περισσότερο η δημοκρατία. Τη θέση της αβεβαιότητας θα παίρνει κάθε μέρα και περισσότερο η σταθερότητα και η αξιοπιστία. Τη θέση του κινδύνου η ασφάλεια και η σιγουριά. Τη θέση της εξαίρεσης η κανονικότητα.

Δεσμευόμαστε γι' αυτό. Μετά από οχτώ ολόκληρα χρόνια καταφέραμε να επιλύσουμε το πρόβλημα του ελληνικού χρέους. Ενός χρέους που δεν δημιουργήσαμε εμείς. Ενός χρέους που κληρονομήσαμε από τις δυνάμεις του παλιού καθεστώτος. Από την παλιά Ελλάδα της ολιγαρχίας, της διαφθοράς, της διαπλοκής και των παράκεντρων της εξουσίας.

Και, ξέρετε, δεν ήταν καθόλου αυτονόητο, να φτάσουμε ως εδώ. Γιατί παραλάβαμε μία χώρα στο χείλος του γκρεμού και της χρεοκοπίας, μια χώρα με 1,5 εκατομμύριο ανέργους, με κατεστραμμένο παραγωγικό ιστό, εσκεμμένα με άδεια ταμεία, μια χώρα μηδενικών προσδοκιών. Και αναλάβαμε το δύσκολο αλλά αναγκαίο καθήκον του μετασχηματισμού αυτής της χώρας. Όχι μόνο το καθήκον να σταματήσουμε την καταστροφή, αλλά και το καθήκον να χτίσουμε πάνω στα ερείπια, να φτιάξουμε δομές, να μετασχηματίσουμε τη χώρα.

Σε αυτή την προσπάθεια, άλλες φορές συγκρουστήκαμε σφοδρά, άλλες φορές συμβιβαστήκαμε επώδυνα, όμως πάντοτε δουλέψαμε σκληρά με πίστη, δεν δειλιάσαμε, δεν διστάσαμε μπροστά στις δυσκολίες και τα εμπόδια. Και φτάσαμε ως εδώ. Φτάνουμε στο τέλος μιας εποχής, που πολύ γρήγορα η κάθε Ελληνίδα, ο κάθε Έλληνας θα θέλει να ξεχάσει. Στο τέλος μιας οδυνηρής για τη χώρα οκταετίας. Φτάνουμε, λοιπόν, στο τέλος των μνημονίων. Και συνεχίζουμε.

Γι' αυτό μπορούμε σήμερα όλοι μας, πιστεύω, έστω για μια μέρα – όχι για παραπάνω, για μια μέρα όμως - να επιτρέψουμε στον εαυτό μας όχι κάποιον απερίσκεπτο ενθουσιασμό, αλλά τουλάχιστον ένα αισιόδοξο χαμόγελο. Μια ανανέωση της πίστης στον εαυτό μας, στις δυνάμεις μας, στη χώρα μας, στο αύριο.

Γιατί η Ελλάδα γίνεται ξανά μία χώρα κανονική. Ανακτά την πολιτική και οικονομική της κυριαρχία. Ξαναγράφεται στον παγκόσμιο χάρτη. Στηρίζεται ξανά στα πόδια της.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν, ότι έχουμε σκοπό να επιστρέψουμε στην Ελλάδα του χθες. Στην Ελλάδα της σπατάλης, στην Ελλάδα των πελατειακών σχέσεων, στην Ελλάδα της γενικευμένης φοροδιαφυγής, στην Ελλάδα της διαφθοράς, που όλοι γνωρίσαμε. Το αντίθετο. Σημαίνει ότι μπορούμε πια με τις δικές μας δυνάμεις να οικοδομήσουμε την Ελλάδα του μέλλοντος. Και γι'

αυτό πρέπει να συνεχίσουμε να βαδίζουμε το δρόμο της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης.

Με μια δημοσιονομική πολιτική έντιμη και συνετή που θα σέβεται τις δεσμεύσεις μας, αλλά ταυτόχρονα θα βάζει τέλος στη λιτότητα και σε όλα όσα ζήσαμε, στις αδικίες που ζήσαμε το προηγούμενο διάστημα. Μια πολιτική λελογισμένης επέκτασης με βάση το δημοσιονομικό χώρο που αρχίζει πλέον να δημιουργείται.

Διότι πλέον έχουμε αποκαταστήσει σε τέτοιο βαθμό την απόδοση της ελληνικής οικονομίας που έχουμε πια τη δυνατότητα να προχωρήσουμε σε στοχευμένες ελαφρύνσεις σε εκείνους που όλα τα προηγούμενα χρόνια υπέφεραν πολύ και είναι αυτοί οι οποίοι κατάφεραν αυτό που σήμερα παρουσιάζεται στη διεθνή οικονομική και πολιτική σκηνή.

Έχουμε τη δυνατότητα να προχωρήσουμε στοχευμένα σε μείωση φόρων το 2019 αλλά και σε υποστήριξη του κοινωνικού κράτους και της πρόνοιας που αποτελεί πρώτη μας προτεραιότητα. Έχουμε τη δυνατότητα να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμίσεις εκδημοκρατισμού της δημόσιας διοίκησης, μεταρρυθμίσεις που θα βελτιώνουν το επενδυτικό κλίμα και θα εγκαθιστούν μια νέα σχέση του κράτους με τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

Να προχωρήσουμε το δρόμο της επαναρύθμισης της αγοράς εργασίας με την αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και την αύξηση του κατώτατου μισθού, επιτέλους μετά από πάρα πολλά χρόνια για να στηρίξουμε αυτούς που έδωσαν τη μάχη για να βγούμε από τα μνημόνια. Για να βάλουμε επιτέλους στο επίκεντρο τον κόσμο της εργασίας και τις ανάγκες του.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι βουλευτές και υπουργοί,

Με τη χθεσινή ιστορική του απόφαση το Eurogroup, δημιουργεί νέα δεδομένα για την επόμενη μέρα, καθώς, το ελληνικό χρέος, το ελληνικό δημόσιο χρέος, καθίσταται επιτέλους βιώσιμο. Πράγμα που σημαίνει ότι μπορούμε να το εξυπηρετούμε. Από την αρχή αυτής της διαπραγμάτευσης είχαμε θέσει ένα στόχο και ένα κριτήριο. Η λύση που διεκδικούσαμε από τη χθεσινή κρίσιμη συνεδρίαση που την περιμέναμε χρόνια, που τρία ολόκληρα χρόνια γι αυτήν ακριβώς τη μέρα δουλεύαμε και αγωνιούσαμε, θέλαμε η λύση, όχι να είναι μια οποιαδήποτε λύση, αλλά να είναι λύση πειστική για τους επενδυτές, για τις αγορές, ώστε η Ελλάδα να ανακτήσει την πρόσβαση της στην ιδιωτική χρηματοδότηση, χωρίς να χρειαστεί ένα νέο δάνειο ή ακόμα - ακόμα κάτι που προτείνανε κάποιοι άλλοι, μία προληπτική γραμμή στήριξης.

Γιατί θέλω εδώ να το θυμίσω αυτό, όταν εμείς δίναμε τη μάχη ώστε να μπορέσουμε με τις δυνάμεις μας να βγούμε από τα μνημόνια, κάποιοι ζητούσαν πιστοληπτικές γραμμές και άρα επί της ουσίας, νέα μνημόνια μασκαρεμένα.

Αλλά πια είναι γεγονός: Τα μέτρα ελάφρυνσης που συμφωνήσαμε χθες με τους εταίρους μας, εξασφαλίζουν την ομαλή και σταθερή αναχρηματοδότηση του χρέους, ελαχιστοποιώντας ή ακόμα θα έλεγα και εκμηδενίζοντας τους κινδύνους από ενδεχόμενες εξωγενείς αναταράξεις.

Η επιμήκυνση των ωριμάνσεων των ομολόγων για μια δεκαετία, όπως και η περίοδος χάριτος για το ίδιο ακριβώς χρονικό διάστημα, της δεκαετίας, για ένα χρέος ύψους περίπου 110 δις ευρώ, μειώνουν τις υποχρεώσεις της χώρας δημιουργώντας έναν καθαρό διάδρομο τουλάχιστον δεκαπενταετίας για τους επενδυτές ως το 2033.

Την ίδια στιγμή, το μαξιλάρι της ρευστότητας που δημιουργήσαμε μέσω των αγορών αλλά και μέσα από τις ισχυρές εκταμιεύσεις τις τελευταίες και αυτήν που αποφασίστηκε χθες, τις εκταμιεύσεις του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, διασφαλίζει αυτό το μαξιλάρι, ότι

ακόμη και στο πιο αρνητικό σενάριο, η χώρα θα μπορεί να χρηματοδοτήσει τις υποχρεώσεις της για μία τριετία από σήμερα και μπροστά τουλάχιστον. Χωρίς να χρειαστεί επιπλέον ρευστό από τις αγορές, καλύπτοντας έτσι και το δυσχερέστερο πιθανό σενάριο που μπορεί να βρούμε μπροστά μας από τον Αύγουστο και μετά.

Αυτή η συνθήκη μας αποσυμπιέζει και μας επιτρέπει να οργανώσουμε τις εξόδους στις αγορές μετά τον Αύγουστο του 2018 με μόνη μας μέριμνα την καλύτερη διαχείριση του χρέους και όχι με βάση την ανελαστική πίεση για αποπληρωμή συγκεκριμένων υποχρεώσεων.

Επίσης με τις επιστροφές των κερδών της ΕΚΤ και των κεντρικών τραπεζών από τα ελληνικά ομόλογα που διακρατούν, ύψους συνολικά 4,8 δις ευρώ 1,2 δις ετησίως και για τέσσερα χρόνια, τα οποία θα μπορούν να διατεθούν είτε για επενδύσεις είτε για αποπληρωμές αποκτάμε επιπλέον αντίστοιχο δημοσιονομικό χώρο για να ασκήσουμε στοχευμένη κοινωνική πολιτική παρά το γεγονός ότι το πρωτογενές πλεόνασμα θα παραμένει στο 3,5% για τα έτη αυτά δηλαδή από 2019 ως το 2022.

Η χώρα φίλες και φίλοι, είναι δεσμευμένη στους στόχους που έχει συμφωνήσει να επιτυγχάνει προκειμένου να αποπληρώνει τις υποχρεώσεις της, αλλά από εδώ και στο εξής με πολύ μεγαλύτερο χώρο δημοσιονομικό για ελαφρύνσεις και για τη κάλυψη των αναγκών και την επούλωση των πληγών της κρίσης.

Και το κυριότερο: Από εδώ και στο εξής η επιλογή των μέσων της πολιτικής για να επιτευχθούν οι συμφωνημένοι στόχοι θα ανήκουν από δω και στο εξής αποκλειστικά στις εκλεγμένες από τον ελληνικό λαό κυβερνήσεις και όχι σε τεχνοκράτες ξένους που θα έρχονται να μας υποδεικνύουν τι πρέπει να κάνουμε.

Με δυο λόγια: Το καθεστώς άρσης κυριαρχίας που επιβλήθηκε στη χώρα από το 2010 και μετά. Ο γνωστός σε όλους μας μνημονιακός καταναγκασμός,

ο μηχανισμός που επιβάλλει μέτρα για εκταμιεύσεις δανείων έλαβε τέλος,

έκλεισε τον κύκλο του οριστικά μετά από 8 χρόνια.

Θα έχουμε και εμείς όπως και οι άλλες χώρες που βρέθηκαν σε περιπέτεια πολύ λιγότερα χρόνια από ότι η Ελλάδα αλλά βρέθηκαν η Ιρλανδία, η Πορτογαλία και η Κύπρος, θα έχουμε και εμείς το ίδιο καθεστώς παρακολούθησης.

Η μόνη διαφορά θα είναι πως αντί για δύο αποστολές το χρόνο θα οργανώνονται τα πρώτα χρόνια θα οργανώνονται τέσσερις αποστολές.

Οι αποστολές αυτές θα καταλήγουν ενδεχομένως σε κάποιες αναφορές για τη πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Αναφορές που θα μελετάμε, θα συζητάμε μαζί τους, θα λαμβάνουμε ενδεχομένως υπόψη, αλλά δε θα είμαστε υποχρεωμένοι να τις υιοθετούμε κατά γράμμα, στο βαθμό που επαναλαμβάνω, υλοποιούμε τους δημοσιονομικούς μας στόχους.

Με δυο λόγια η εποπτεία έτσι όπως προβλέπεται άλλωστε από τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης καμία σχέση δεν έχει με το μηχανισμό της μνημονιακής επιτροπείας που ζήσαμε.

Η Ελλάδα πλέον θα έχει την ευθύνη για τον εαυτό της και για το μέλλον της.

Η ευθύνη επιστρέφει αποκλειστικά στους Έλληνες.

Η Ελλάδα επιστρέφει αποκλειστικά στους Έλληνες.

Και αυτό είναι το μεγάλο μας στοίχημα. Να μη γυρίσουμε πίσω στα ελλείμματα και στον δημοσιονομικό εκτροχιασμό, αλλά να αποδείξουμε σε όλους ότι μόνοι μας μπορούμε να τα καταφέρουμε καλύτερα.

Έχουμε την ευθύνη, την αποφασιστικότητα και την αποτελεσματικότητα να σηκώσουμε την οικονομία, να υψώσουμε την Ελλάδα μπροστά. Ξέρουμε τον τρόπο ξέρουμε πώς να το πετύχουμε και θα το πετύχουμε μόνοι μας.

Μας λένε όμως πολλοί και το ακούω τις τελευταίες μέρες: «Ναι, αλλά αναλάβατε δεσμεύσεις».

Ναι αναλάβαμε τις δεσμεύσεις εκείνες για τις οποίες θα είμαστε περήφανοι που θα τις υλοποιήσουμε.

Και βασική της δέσμευση απέναντι στους εταίρους είναι να μην οπισθοχωρήσουν οι κεντρικές θεσμικές - το τονίζω θεσμικές - μεταρρυθμίσεις που ήδη έχουμε υλοποιήσει ή συνεχίζουμε να υλοποιούμε.

Μιλάμε δηλαδή για την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων, την ανεξαρτησία της ελληνικής στατιστικής αρχής, της αρχής δημοσίων εσόδων , τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται ακόμα να γίνουν στη δικαιοσύνη, την υλοποίηση του στρατηγικού πλάνου ανάπτυξης που εμείς σχεδιάσαμε και εμείς βεβαίως θα είμαστε περήφανοι που θα υλοποιήσουμε.

Και φυσικά αναλάβαμε τη δέσμευση να πετυχαίνουμε τους δημοσιονομικούς στόχους που έχουμε συμφωνήσει με τους εταίρους μας.

Την ίδια όμως στιγμή όποιος κάνει τον κόπο να ανατρέξει στο κείμενο της τελικής συμφωνίας, θα δει ότι αυτό δεν εμπεριέχει δεσμεύσεις για μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα.

Αρκεί τα νούμερα να βγαίνουν, αρκεί να πιάνουμε τους στόχους.

Η ρύθμιση λοιπόν που έχουμε στα χέρια μας, είναι πραγματικά το εισιτήριο μας για τη νέα εποχή, μια εποχή που αναλαμβάνουμε την ευθύνη, που αναλαμβάνουμε το τιμόνι, που είμαστε εμείς υπεύθυνοι για το μέλλον της οικονομίας, για το μέλλον αυτού του τόπου. Και αυτό, φίλες και φίλοι, είναι μια εξαιρετικά σημαντική εξέλιξη για τη χώρα.

Καταλαβαίνω βεβαίως τη σύγχυση και την αγωνία και τη στενοχώρια της αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα του κυρίου Μητσοτάκη, που σήμερα μάλιστα μου ζήτησε και συζήτηση στη Βουλή για την οικονομία.

Δε ξέρω τι ακριβώς σκέφτεται και ζητάει συζήτηση για την οικονομία, μετά από τόσες διαψεύσεις ότι δεν θα τα καταφέρουμε.

Ίσως να ισχύει εδώ το γνωστό ρητό ότι ο δολοφόνος θέλει διαρκώς να επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος.

Του απαντώ λοιπόν: Και κάθε μέρα αν θέλει είμαι πρόθυμος να συζητάμε στη Βουλή για την οικονομία.

Γιατί εκεί που απέτυχαν τρεις δικές τους κυβερνήσεις η δική μας κυβέρνηση πέτυχε.

Το παλιό πολιτικό κατεστημένο ήταν αυτό που οδήγησε τη χώρα στη χρεοκοπία και τα μνημόνια, εμείς οδηγούμε τη χώρα ξανά έξω από τα μνημόνια, ξανά στη κανονικότητα, ισχυρή και αυτοδύναμη να πατάει στα δικά της πόδια ξανά.

Γι’ αυτό φίλες και φίλοι, πιστεύω βαθιά ότι η 21η Ιουνίου δικαίως θα μείνει στην ιστορία ως μια σπουδαία μέρα, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη.

Θέλω λοιπόν απευθυνόμενος σε όλους εσάς, βουλευτές και βουλευτίνες, μέλη της κυβέρνησης να σας πω ότι σε αυτή την μέρα φτάσαμε μαζί και κάτω από πολύ μεγάλες δυσκολίες και πολύ μεγάλες πιέσεις. Και όταν παλεύαμε δεν ξέραμε, δεν ήταν σίγουρο για εμάς ότι θα φτάσουμε σε αυτή τη μέρα

Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ. Με μια έντιμη συμμαχία ετερόκλητες ιδεολογικά δυνάμεις αλλά με μια έντιμη συμμαχία που λοιδορήθηκε, πολλές φορές συκοφαντήθηκε, που πολεμήθηκε. από όλες τις δυνάμεις του παλιού καθεστώτος.

Από τις δυνάμεις που δεν μπόρεσαν να αποδεχτούν ποτέ το γεγονός ότι η χώρα δεν είναι ιδιοκτησία τους, η Ελλάδα δεν ανήκει στα τζάκια των πολιτικών δυνάμεων, η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες που εκλέγουν κυβερνήσεις και στηρίζουν κυβερνήσεις, στα δύσκολα χρόνια, στις δύσκολες στιγμές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ πετύχαμε να φθάσουμε ως εδώ. Και βεβαίως οι αντίπαλοι μας που ποτέ δεν αποδέχθηκαν όχι μόνο ότι θα καταφέρουμε να φθάσουμε ως εδώ, αλλά ούτε καν ότι θα βρεθούμε σε θέση διακυβέρνησης σε αυτόν το τόπο, καθώς είχαν μία ιδιοκτησιακή σχέση με την εξουσία, σήμερα στέκονται αμήχανοι μπροστά σε ότι καταφέραμε. Δεν έχουν το θάρρος, την μεγαλοψυχία να παραδεχθούν ότι είναι αυτή μία σημαντική εξέλιξη για τον τόπο.

Γιατί επαναλαμβάνω αυτό που πετύχαμε δεν ανήκει στην κυβέρνηση μας, ανήκει και στον τελευταίο έλληνα και στην τελευταία ελληνίδα που σήκωσε το βάρος για να φθάσουμε σήμερα ως εδώ.

Κάποιοι λοιπόν στέκονται αμήχανοι μπροστά σε αυτό που καταφέραμε, κάποιοι άλλοι όμως στέκονται με φόβο. Γιατί φίλες και φίλοι, και το ξέρουμε καλά, αν η έξοδος από τα Μνημόνια ήταν ο ένας πυλώνας, ο πρώτος βασικός στόχος αυτής της συμμαχίας, π δεύτερος πυλώνας ο δεύτερος στόχος, ήταν και είναι αυτός της κάθαρσης και της δικαιοσύνης.

Για αυτό Πάνο, να ξέρεις, έχουμε ακόμη δρόμο μπροστά μας.

Έχουμε να δώσουμε ακόμη πολλές μάχες για να αποδοθεί δικαιοσύνη, κάθαρση και θα αποδοθεί.

Για να καθαρίσουμε τη χώρα από τα παραθεσμικά δίκτυα εξουσίας, από τη διαφθορά, τον ηθικό εκφυλισμό και θα τα καταφέρουμε.

Πετύχαμε τον πρώτο μας στόχο, έχουμε ακόμη 15 μήνες μπροστά μας για να πετύχουμε και το δεύτερο μεγάλο στόχο της κυβέρνησής μας. Και θα τον πετύχουμε.

Φίλες και Φίλοι,

Δεν θα είχαμε φτάσει μέχρι εδώ χωρίς την συμβολή και την ακούραστη προσπάθεια των Υπουργών και των συνεργατών τους, που πέρασαν μέρες και νύχτες από τις συμπληγάδες των διαπραγματεύσεων.

Που πήραν δύσκολες αποφάσεις αλλά πέτυχαν τους στόχους τους.

Δεν νομίζω ότι αδικήσω κανέναν από όλους εκείνους και εκείνες αν κάνω μια ειδική αναφορά εδώ στον Ευκλείδη Τσακαλώτο και τον Γιώργο Χουλιαράκη και τα επιτελεία τους.

Ο Ευκλείδης, με παρακάλεσε μόλις πριν λίγο που προσγειώθηκε άυπνος κουρασμένος, να βρει λίγο χρόνο να πάει στην οικογένειά του να ξεκουραστεί. Νομίζω ότι του άξιζε αυτή η τιμητική άδεια που του έδωσα απόψε, όπως νομίζω ότι του αξίζει και η τιμητική αναφορά για όσα με κόπο κατάφερε.

Γιατί και οι δύο υπουργοί αλλά θα έλεγα και πιο πολύ ακόμα όλοι όσοι χωρίς να είναι γνωστά στο πανελλήνιο τα ονόματα τους, συνεργάτες τους, νέα παιδιά ως επί το πλείστον, χωρίς μεγάλη εμπειρία, βρέθηκαν δίπλα τους, εργάστηκαν σκληρά, εργάσθηκαν ακούραστα, με μεθοδικότητα και σχέδιο, για να αποκατασταθεί η οικονομική σταθερότητα και η αξιοπιστία της χώρας.

Αξίζουν πιστεύω λοιπόν γι' αυτά και για άλλα πολλά που οι ίδιοι γνωρίζουν καλύτερα από μένα, τον σεβασμό και την αναγνώριση όλων μας.

Όπως επίσης θέλω να ευχαριστήσω και τους υπουργούς εκείνους που πολλές φορές χρειάστηκε να πάρουν αποφάσεις και κόντρα σε αυτό που η συνείδηση τους έλεγε, αλλά νομίζω ότι είναι άθλος αυτό το οποίο καταφέρνουμε σήμερα. Να έχουμε ολοκληρώσει μία σωρεία προαπαιτημένων και μεταρρυθμίσεων που δεν έχει δει ποτέ η χώρα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα και κάτω από τόσο απαιτητικές συνθήκες.

Όμως πιο πολύ από τους υπουργούς θέλω σήμερα να απευθυνθώ στον καθένα και την καθεμιά από τους 153 βουλευτές της κοινοβουλευτικής μας πλειοψηφίας.

Γιατί κράτησαν και σήκωσαν πολύ βαρύ φορτίο.

Σας αξίζει σε όλους και σε όλες σεβασμός και αναγνώριση.

Βρεθήκατε πολλές φορές μπροστά σε διλλήματα υπαρξιακά.

Πράξατε όμως το ορθό για το συμφέρον του ελληνικού λαού και του τόπου.

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα σας το ανταποδώσει.

Αλλά θα σας στο πιστώσει και θα σας το αναγνωρίσει και ο ελληνικός λαός το Σεπτέμβρη του 2019, όταν θα ζητήσουμε εκ νέου την εντολή του, αυτή τη φορά όχι για να σταματήσουμε τη καταστροφή.

Αλλά για να σηκώσουμε την Ελλάδα ψηλότερα.

Εκεί που αξίζει σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες.

Φίλες και φίλοι επιτρέψτε μου να κλείσω και με μία προσωπική αναφορά.

Εκπλήρωσα το στοίχημα, φόρεσα την γραβάτα, αλλά πρέπει να σας πω ότι όλα αυτά τα χρόνια την μάχη την έδινα με την στολή εργασίας, χωρίς την γραβάτα.

Όπως την έδινα την μάχη χωρίς την γραβάτα, και στα επίσημα και στα ανεπίσημα, έτσι θα συνεχίσω και τώρα να την δίνω. Γιατί ο ελληνικός λαός έχει να κερδίσει ακόμα πολλές μεγάλες μάχες και εμείς το γνωρίζουμε, κερδίσαμε μία μάχη όχι τον πόλεμο, ο πόλεμος είναι εκεί έξω. Υπάρχουν συμπολίτες μας που ακόμα χρειάζονται συμπαράσταση, αγώνα, μάχη.

Υπάρχουν αδικίες που πρέπει να αποκαταστήσουμε και θα δώσουμε την μάχη για να τις αποκαταστήσουμε. Και κάθε φορά που θα πετυχαίνουμε νίκες θα φοράμε και γραβάτες.

Γεια σας.